

1. Ač týrán, mučen, zabíjen,
nevydá hlásku;
proč se nemstí, kdo ví jen?
Snad zná jen lásku.
Když sekera se zatíná
do jeho těla,
moje ústa zamčená
křičet by chtěla:

R: Ty ruce pryč, máte v nich klíč
k životu na Zemi, k čistému vzduchu;
máte v nich kód k tajemství vod -
- jenomže bohužel křičím jen v duchu.
A oni jdou konat věc zlou;
partáci zkušení nováčkům radí:
"Je to jen strom, páteř mu zlom
a hlavu usekni! Komu to vadí?"

2. Mlčí, trpí, umírá,
v popel se mění;
člověk půdu zabírá,
rozum v tom není.
Až je všechny vykácí,
zapláčem' trpce,
svět se stane kremací...
Mor na ty blbce!

R: Ty ruce pryč...